

[Poulsgaard]

fine bog, som D.O.N.G. selv har skrevet, finder man ganske vist en lang række positive beskrivelser – de er positive og sminkede, det er sminke det hele – som giver indtryk af, at her går det vældig godt. Men hvis man i stedet for at lade sig blænde forsøger at finde realiteterne, ser det ikke nær så godt ud hverken i moderselskabet eller i de forskellige datterselskaber. Nok siger D.O.N.G. og ministeren, at her går det godt, men det er på melodien »Her går det godt, fru kammerherreinde«.

Naturgasprojektets tåbelighed har fremskridtspartiet ene af alle partier påvist ved samtlige folketingsdebatter herom. Det nye er regeringens Ebberød Bank-diskussion om, at elektricitetsværker i stedet for at bruge de gode, billige og konkurrencedygtige sydafrikanske kul – det er jo fuldstændig vanvittigt, at man ikke kan få lov til at købe kul i Sydafrika, hvor de er billige – skal fordyre elproduktionen. Nu fordyrer man elproduktionen enormt ved, at naturgassen – på grund af D.O.N.G.s, jeg havde nær sagt uduelighed og selvfølgelig også de lommesmarter, D.O.N.G. har – skal være grundlag for dansk elforsyning med det resultat, at denne fordyres urimeligt såvel for dansk produktionsliv som for den almindelige dansker.

For den almindelige dansker er det meget, meget vigtigt, at elektricitet er billig, og man kan kun beklage, at folkeoplysningen er så svag på trods af alt det, vi bruger på den, at hundredtusinder af danskere lader sig bluffe af statsministerens udtalelse om, at alt går så fremragende, når realiteterne gang på gang, f.eks. ved elværkernes køb af naturgas, afslører, at regeringens virke hele vejen igennem går ud på at gøre det mere og mere besværligt at være dansk, simpelt hen fordi de forskellige ministre ikke magter opgaven.

Naturligvis er det godt, at staten får en concessionsafgift fra den, der bruger dansk undergrund, men denne afgift burde gå direkte i statskassen og ikke føres på afveje ind i D.O.N.G.-koncernen.

Det er ulykkeligt at læse om, hvordan D.O.N.G.s datterselskab optager forretningsmæssige aktiviteter i forbindelse med nye undergrundskonsortier og ved oliehandel. Sådan noget skal staten holde sig fra. Havde folketingets forretningsorden åbnet mulighed for afstemning om de foreliggende årsberetninger fra D.O.N.G.-koncernen, ville frem-

skridtspartiet give dem et dundrende mistillidsvotum. D.O.N.G.s virksomhed er i bund og grund landsskadelig virksomhed.

Maisted (FD):

Jeg har jo i nogle år været ordfører i disse sager om naturgasprojektet, og det glæder mig, at hr. Poulsgaard har optaget budskabet på en fornuftig måde.

Der blev spurgt fra hr. Jes Lundes side: hvad med den skat? – fordi jeg havde foreslået, at man privatiserede dette område og afsatte aktierne på den bedst mulige måde. Hvilken indkomst var der så ifølge kulbrinteskattelovgivningen? Der er selvfølgelig nogen i 1983 og måske 100 mill. kr. i 1984, men det bekræfter kun det, jeg hele tiden har sagt: det er en yderst tvivlsom affære, staten er gået ind i.

På nuværende tidspunkt kan vi konstatere, at på grund af de meget, meget store investeringer, der er foretaget fra DUCs side, er der endnu ikke kommet indkomster, men ikke desto mindre bruger man penge, og det betyder, at skatteyderne har måttet holde for.

For ikke at gentage mig selv synes jeg godt, jeg kan tillade mig at citere min udmærkede kollega i repræsentantskabet hr. Lennart Larson, der har stillet en række spørgsmål om dette naturgasprojekt. Det harmonerer måske ikke helt med energiministerens eller hr. Ivar Hansens forestillinger, men allerede den 28. december modtog hr. Lennart Larson et beroligende svar, og af svaret fremgik det, at D.O.N.G. kunne pege på, at år 2002 ville det akkumulerede lånebehov i løbende priser være vendt til et overskud på 6,691 mia kr., hvilket var imponerende præcist angivet.

Der blev også fremsendt en kurve, der viste, at fremmedkapitalbehovet havde et meget gunstigt forløb. Men den 10. april 1984, altså mindre end fire måneder senere, oplyser D.O.N.G. følgende om naturgasprojektets fremmedkapitalbehov:

»Resultaterne af de økonomiske beregninger viser, at projektets akkumulerende fremmedkapitalbehov målt i løbende priser er stigende gennem projektperioden og i år 2005 når et niveau på ca. 65 mia kr.«

I forliget mellem regeringen og socialdemokratiet fremhæves det, at projektet nu har en manko på 6,8 mia kr., og hr. Lennart Lar-